ఇంటగెలిచి...

ఎ.జయలక్ష్మిరాజు

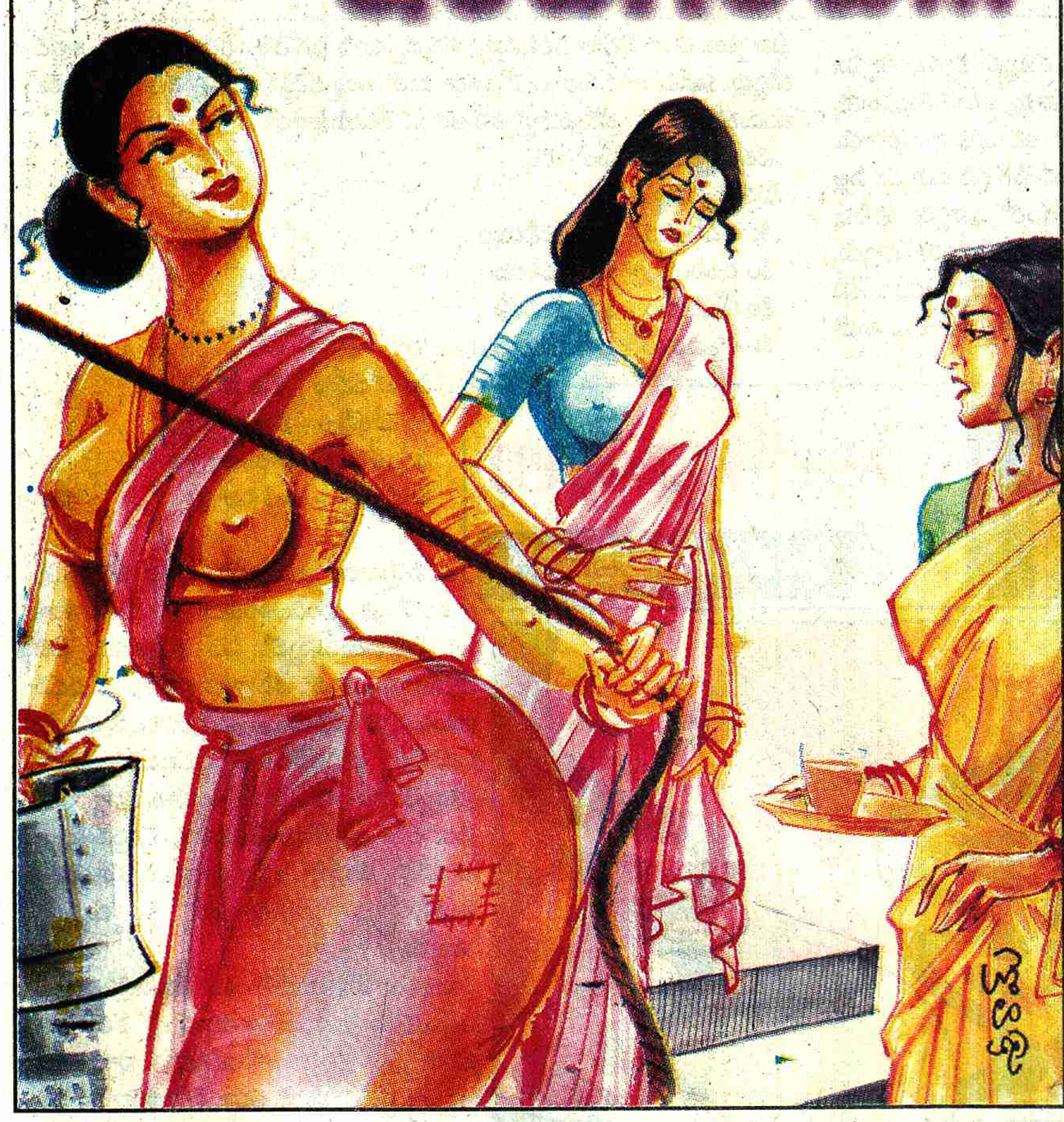

''మన జీవితం మన చేతుల్లో ఉంది. మన ఆలోచనల్లో ఉంది. మన జీవిత పంథాకు డిగ్నిటీ అడ్డు తగులుతుంటే ఆ అడ్డును తొలగించుకుని బయటకు వచ్చేయటమే!''

నాకు నేనుగా వ్రాసుకున్న ఈ కొటేషన్‌ను నా జీవితంలో ఆచరించాను. త్రాగుడుతో నన్ను సాధించి బాధించే నా భర్తకు విడాకులిచ్చి ఈ పురుష ప్రపంచం మీద విజయం సాధించాననుకుని, నాను నేను 'శభాష్' చెప్పుకుంటున్న తరుణంలో అలివేలును చూశాను.

***

''అబ్బ! మీ ఇంటి అడ్రసు కనుక్కోలేక చచ్చి సున్నమయ్యాను.'' అంటూ భుజానికున్న బ్యాగ్ క్రిందపడేసి అక్కడున్న సోఫాలో కూలబడ్డాను.

''ఫోన్ చేస్తే మా వారిని స్టేషన్‌కు పంపేదాన్నిగా''! అంది మంచినీళ్ళ గ్లాసందిస్తూ శ్వేత.

''మగాళ్ళు ఇప్పటికే ఎన్నో విధాలుగా ఆడవాళ్ళను అబలలను చేసేశారు. ''మరీ ఇంటి అడ్రసుండి కూడా కనుక్కుని రాలేని అబలలు'' అని ఇంకోసారి నొక్కివక్కాణించి వ్యంగ్యంగా స్టేట్‌మెంట్ ఇచ్చేయటానికా?'' అన్నాను నేను నవ్వుతూ.

''అమ్మా! వీరనారీ! తప్పయిపోయింది. నోరు విప్పితే మగాళ్ళ మీద ధ్వజమెత్తుతావు కదా! మరీ కామెర్ల రోగిలా ప్రవర్తించకు. మాగళ్ళలో చాలా మంది మంచి వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు....''

''అందులో నీ పతిదేవుడొకరు. అదేగా నీవు చెప్పబోయేది. సరి!సరి! రాక రాక వచ్చిన అతిథిని నా సంగతి చూడు''!అన్నాను బ్యాగ్‌లోంచి డ్రస్ తీసుకుంటూ!''

''అలివేలూ!'' అంటూ పిలిచింది శ్వేత.

''వస్తున్నానమ్మా! అంటూ క్షణంలో ప్రత్యక్షమైంది. పాతికేళ్ళ వయసులో అందంగా ఉబ్బన్న అలివేలును చూడగానే నండూరి వారి ఎంకి గుర్తొచ్చింది నాకు. ఓ రెండు నిమిషాలు అలివేలు వైపు అలా చూస్తుండిపోయాను.

''రండమ్మా! స్నానానికి నీళ్ళు తోడాను''! అంది అలివేలు.

''ఈ అమ్మాయి పేరు అలివేలు. మా ఇణట్లో పని చేస్తుంది. కొద్దిగా చదువుకుంది. చాలా తెలివయిన పిల్ల. డబ్బు లేదుగానీ ఉంటే ఢిల్లీ పీఠమెక్కిన వాళ్ళను క్రిందికి దించి తానెక్కేదిఐ'' అంది శ్వేత నవ్వుతూ''!

''పొండమ్మా, మీరు నన్నెప్పుడూ ఇట్టనే ఎగతాళి పట్టిత్తారు'' అంటూ సిగ్గుగా అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయింది అలివేలు.

''ఇల్లు కట్టేటప్పుడు అలివేలు భర్త వాచ్‌మెన్‌గా పనిచేశాడు. అప్పుడు వాచ్‌మెన్ కేసిన షెడ్డు అలాగే ఉండిపోయింది. అందులోనే కాపురముంటున్నారు. అలివేలు పని బాగా చేస్తుంది. చాలా ఓర్పుగలది. కట్నాలిచ్చి మంచి వరుడిని తేలేక వాళ్ళ నాన్న చదువులేని మొరటోడికిచ్చి కట్టబెట్టాడు. వాళ్ళ సమస్యలెలా ఉన్నా నాకు పని మనిషి సమస్య తీరింది'' అంది శ్వేత. కొత్త ఇల్లంతా పరికించి చూశాను. ''చాలా బాగుంది'' అని కాంప్లిమెంట్ కూడా ఇచ్చేసాను.

భోజనాల సమయంలో ఎన్నాళ్ళిలా ఒంటరిగా వుంటావు? స్త్రీ జనోద్ధరణ, సంఘసేవ అంటూ ....మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోరాదూ?'' అంది శ్వేత కంచంలో పెరుగు వడ్డిస్తూ!

''ఏం! ఒంటరిగా చూడ్డానికి బాగోలేనా''?

''అలా అని కాదు! అందరూ నిన్ను చూడగానే క్వశ్చన్ మార్కు మొహాలేసుకోవడమెందుకని అన్నానంతే!''

నా మనసులో ఎక్కడో కలుక్కుమంది. వెంటనే సర్దుకున్నాను. అందరూ ఏమనుకుంటారు? ఈ అందరూ ఎవరూ? అక్క చెల్లెళ్ళు, అన్నదమ్ములు కాదు. స్నేహితులు, తెలిసిన వాళ్ళు, ఇరుగు పొరుగు, కొలీగ్స్, ఇలా మనకు తెలిసిన మన సర్కిల్. ఈ సర్కిల్‌కి న[illegible]తం గురించి ఆలోచించే తీరికా, ఆసక్తి ఉంటే ఉండచ్చుగాక. వారందరికీ, వారి భావాలకు అనుగుణంగా బ్రతికి ఇదీ నా జీవితమని నిరూపించాల్సిన అవసరం నాకేముంది?

''ఏమిటి గీతా! ఆలోచిస్తున్నావు? నేనేమైనా తప్పుగా మాట్లాడానా? ఈ ఒంటరి జీవితం నీకు భయమనిపించటం లేదా?

శ్వేత ప్రశ్నకు ఆలోచనల్లోంచి బయటపడ్డాను.

''భయమా? ఒక్కో వయసులో ఒక్కో భయం ఒక్కో రకంగా వెంటాడుతూనే ఉంది. ఎప్పటికప్పుడు ఆ భయం నీడ మన లైఫ్ మీద పడకుండా సత్తువ తెచ్చుకుని ముందుకు సాగగలగడమే!'' అన్నాను.

''నీ మాటలు నాకు ఒక్క ముక్క కూడా అర్థం అయిచావదు. మా వారెప్పుడూ అంటుంటారు. ఉత్తర దక్షిణ ధృవాల్లాంటి మీ ఇద్దరికీ స్నేహమెలాకుదిరింది అని''.

''ఒకటో క్లాసులో జీళ్ళు దగ్గర మొదలయ్యిందని చెప్పలేకపోయావా?''

సీరియస్ టాపిక్ ప్రక్కకు పెట్టి పాతరోజులు గుర్తుకు తెచ్చుకుని, హాయిగా నవ్వుకున్నాం చాలాసేపు.

చీకటి పడుతుండగా శ్వేత భర్త రాజేష్ వచ్చాడు. పలకరింపులూ కుశల ప్రశ్నలూ అయ్యాయి. వంటి[illegible]న్న శ్వేత దగ్గరకొచ్చి ''నేనలా గార్డెన్‌లో కెళ్ళి కూర్చుంటాను. నీ పతిసేవ చేసుకుని తీరిగ్గా నన్ను భోజనానికి పిలు. రాత్రి పదకొండు దాకా నేను భోంచేయను'' అన్నాను.

''ఏం గార్డెన్‌లెద్దూ! అక్కడికంటే టి.వి ముందు కూర్చుంటేనే మాగా ఎంజాయ్ చెయ్యగలవు వెళ్ళకు'' అంటున్నా వినిపించుకోకుండా గార్డెన్‌లో కెళ్ళాను. ఇల్లు చిన్నదే అయినా తోట మాత్రం పెద్దదిగా అందంగా ఉంది. రకరకాల పువ్వుల పరిమళాలు చల్లగాలితో కలిసొచ్చి పలకరిస్తున్నాయి. దానికి తోడు పండువెన్నెల. మంచి వాతావరణం. మంచి ఇల్లు....మంచి భర్త....శ్వేత అదృష్టవంతురాలు అనుకుంటూ అక్కడున్న సిమెంటు బెంచిమీద కూర్చున్నాను. రొటీన్ లైఫ్‌తో విసిగెత్తిపోయిన నాకు ఈ వాతావరణం ఆహ్లాదకరంగా ఉంది. ఈ ఆనందాన్ని పూర్తిగా ఆస్వాదించకముందే పెద్దగా పోట్లాట వినిపించింది. ముందుగా రోడ్డు మీద ఎవరో పోట్లాడుకుంటున్నారనుకున్నాను. కానీ కొద్ది నిమిషాల్లోనే ఆ కాంపౌండ్‌లోనే ఉంటున్న అలివేలు, ఆమె భర్త

హోరా హోరీ పోట్లాడుకుంటున్నారని తేలిపోయింది. మెల్లిగా వారి షెడ్డు వైపు నడిచి వారి పోట్లాట వినసాగాను.

''ఏందే! ఊరుకుండే కొద్దీ జాస్తిమనిసవుతుండావు. ఇప్పుడు నీకేం తక్కువ జేసిన'' అలివేలు భర్త గొంతు తారాస్థాయిలో వినిపిస్తోంది.

''ఏందయ్యా! నువ్వు నాకు ఎక్కువసేసింది. ఆ పాడు మందు తాగొద్దంటే తాగుతావు. సంసారం నాసనం సేస్తుండావు. ఒగనాడా? రెన్నాల్లా? సెప్పి సెప్పి యాసిరక వత్తాంది. సావుకారమ్మ, ఆ సామి మంచోల్లయిండబట్టి ఇంత ముద్ద తింటుండాము. దినాము నువ్వు సేసే రావడికి బయపడి ఆ మొగుడూ పెండ్లాము సల్లగాలికి సెట్ల నడిమి కూసుండే దానికి కూడా భయపడుతుండారు. నా మొగం నూసి ఇంట్లో నుండి దొబ్బకుండ ఉండారు. ల్యాకుంటే నేనేమయితాంటినో'' అలివేలు తాగుబోతు భర్తతో సగటు ఇల్లాలు రొటీన్‌గా చెప్పే హితోపదేశం వినబడుతోంది.

''ఏమయిపోతావు సత్తావా? వాల్లదేందే జంబం. ఈ ఇం[illegible] కాకుంటే ఇంగో ఇండ్లు. బాడిగ పారేత్తే లచ్చాతో[illegible]ఇండ్లు దొరుకుతాయి. సావుకారమ్మంట. ఆయమ్మ మొగుడంట. వాళ్ళను నూసి ఎదబడితే నువ్వు ఎదబడు. నేను ఎదబడను. నేను తాగుతా! నా ఇష్టం. నేను మొగోన్ని. ఈ కొంపలో బోకులన్నినాయి. అమ్మిపారేసి తాగుతా. నీయబ్బ నాకేం లచ్చులు కట్నం ఇయ్యలే. కూడుసేసి కుక్కమాదిరుండమంటే నీతులు మొదలుపెట్టి తాగిందంత దిగిపోయే వరకు మొత్తుకుంటావు. సంపి పారేత్తా. నేను తాగేదే! తాగేదే! తాగేదే.....దొంగముం....అలివేలు భర్త పేట్రేగి మాట్లాడ్డం, ఉన్నట్టుండి ఆగిపోయిన టేప్‌రికార్డర్‌లో క్యాసెట్ మార్చినట్టు అలివేలు భర్త గొంతు మారిపోయింది,

''ఓయమ్మో! ఓ నాయనో! అలివేలూ కొట్టద్దే! సచ్చిపోతుండానే. ఇంగెప్పుడూ తాగనే, మాయమ్మ సాచ్చి తాగనే. ఈ సైతాను ముండ సంపుతాంది. రాండి నాయనో!'' అరుపులు వినబడి ఇంకాస్త ముందుకెళ్ళి అలివేలు ఇంట్లోకి తొంగిచూశాను. అక్కడి దృశ్యం చూసి మ్రాన్పడిపోయాను.

అలివేలు భర్తపైన ఓ బిందెడు నీళ్ళు గుమ్మరించింది. నీళ్ళోడుతున్నా మత్తు దిగని అతన్ని చేత్తో జుట్టు దొరకపు చ్[illegible] మరో చేత్తో పప్పుగుత్తితో చావబాధుతోంది రొ[illegible]తూ.

''ఈసారి తాగొచ్చావా? కండ్లల్లో కారం గొడతా. రోజూ తంతుంటే గూడా ఇనవా? సంపేత్తాను భద్రం. మాయబ్బకు సెప్పాల్నా? ఇంగ నువ్వెందుకు? పెండ్లాన్ని సాకే ఏగిత లేనప్పుడు పెండ్లెందుకుసేసుకున్నావ్. మల్ల నోరెత్తుతవా?'' శివంగిలా చెలరేగిపోయి చావగొడుతోంది అలివేలు.

''అలివేలూ! ఆగు! చచ్చిపోతాడు'' గట్టిగా అరిచాను.

''సావనీ! గాడిద కొడుకు. ఈన్ని సంపేసి జైల్లో కూసుంట'' పప్పుగుత్తి పడేసి వచ్చి ఇంటి ముందున్న చెట్టు కింద కూలబడింది.

తడిసిన గుడ్డలతో ముక్కుతూ మూలుగుతూ అలివేలు భర్త నులక మంచంలో పడుకుండిపోయాడు. అలివేలును ఓదారుద్దామని దాని దగ్గరగా వెళ్ళాను. నేను మాట్లాడేలోగానే ''బువ్వ తిన్నావా అమ్మా! మా ఇంట్లో తింటావా? సిగురుపప్పు సేసిన'' అంది నవ్వుతూ. కనీసం మూడీగా కూడా లేదు. నిమిషాల్లో మూడ్ మార్చుకుని నటించే గొప్ప రంగస్థల నటిగా కనిపించింది నాకు అలివేలు. '' నాక్కర్లేదులే. వెళ్ళు వెళ్ళి అతని సంగతి చూడు నువ్వూ భోంచెయ్యి. అంటూ దూరంగా వెళ్ళి అక్కడున్న సిమెంటు బెంచీ మీద కూర్చున్నాను. పది నిమిషాల్లో ఇంట్లో పడిన నీళ్ళన్నీ తుడిచి శుభ్రం చేసింది. కంచంలో అన్నం పెట్టుకుని సుష్టుగా పది నిమిషాల పాటు భోంచేసింది. ఇంటి ముందున్న మంచం మీద బొంతపరుచుకుని లైట్లు ఆఫ్ చేసొచ్చి పడుకుని నిద్రపోయింది. అక్కడ జరిగిందంతా శ్వేతకు చెప్పాను. శ్వేత తెలిగ్గా నవ్వేసింది. 'భలే! భలే! ఈరోజు ఖర్చు లేని సినిమా చూశావన్న మాట' అంది. ''మొగుడూ పెళ్ళాలా కొట్టుకుంటుంటే నీకు సినిమా గుర్తొస్తుందా? అవున్లే! ఏ పూర్వ పుణ్యమో పువ్వుల్లో పెట్టుకుని చూసుకునే భర్త దొరికాడు. కష్టాలు కడగండ్లు నీకేం తెలుస్తాయి'' అన్నాను నిష్టూరంగా!

“నేనూ ఇంగోన్ని ఉంచుకుంటా. నాకు సేతగాదా ఏంది. ఆడిది తెగించల్లగానీ సేతగానిదేందుంది సెప్పమ్మా! కానీ అంత దూరం నా బతుకు ఎల్లదు. మాయమ్మ, మాయవ్వ అందరూ ఇట్ల మొగుండ్లతో స్యానా ఏగినారు. ఎట్లదిరిగి మొగోల్లదే పై సేయి అయ్యి ఆడోల్లను సంపినారు.

''గుమ్మడికాయల దొంగంటే భుజాలు తడుముకున్నట్టు అలివేలు గురించి మాట్లాడుతుంటే నువ్వు తడుముకుంటావెందుకు. దాని జీవితానికి, నీ జీవితానికి పోలికలేదు. అది బురదలోనే దొర్లాడుతూ అదే జీవితం అనుకుంటున్న సగటు ఆడది. నీవా బురదకు దూరంగా పారిపోయి వచ్చిన అభ్యుదయ మహిళవి''! అంది శ్వేత.

ఆలోచనల్లో పడ్డాను. అలివేలు భర్తకు, నా భర్తకు తేడా ఏ మాత్రం లేదు. కాకపోతే అలివేలుకు కట్టుబాట్లు, సంప్రదాయాలు, మగవాడి తోడులేకుండా బ్రతకలేనితనం, ఎక్కువగా ఆక్రమించుకుని బయటపడ లేకపోతోంది. పాపం, దానికి ధైర్యం చెప్పి బ్రతుకు దారి చూపించే వారు లేరు.

శ్వేత దగ్గర వారం రోజులుండాలని వచ్చిన దాన్ని....మరిచిపోదామనుకున్న గతం కళ్ళ ముందు కనబడుతుంటే ఉండలేక మరుసటి రోజే ప్రయాణం కట్టాను. తలస్నానం చేసి జుట్టు ఆరబెట్టుకుంటూ అలివేలు ఇంటివైపు చూశాను. ఇంటి ముందున్న చెట్టు నీడలో, నులక మంచం మీద అర్ధనగ్నంగా అలివేలు భర్త పడుకుని ఉన్నడు. ప్రక్కనే అలివేలు కూర్చుని వాడి వీపు మీద తన వల్ల అయిన గాయాలకు మందు రాస్తోంది. అలివేలు నాకర్థం కాలేదు. ఆ సాయంత్రం ప్రయాణానికి సిద్ధపడుతున్న నాకు దగ్గరుండి సహాయం చేస్తోంది.

''అలివేలూ! నీ భర్తతో ఎన్నాళ్ళిలా కొట్టుకుంటూ, తిట్టుకుంటూ బ్రతుకుతావు. వాడి సంపాదనంతా త్రాగుడుతు ఖర్చు పెడుతున్నాడు. నీ సంపాదనతో తింటున్నాడు. ఎందుకొచ్చిన జీవితం, నాతో వచ్చెయ్యి నేను ఓ స్వచ్ఛంద సంస్థలో పనిచేస్తూ నీలాంటి వారికి సలహాలిస్తూ ఎంత మందినో ఆదుకుంటున్నాను. బ్రతకటానికేదైనా దారి చూపిస్తాను'' అన్నాను.

తేలిగ్గా నవ్వేసింది అలివేలు. ఆ నవ్వులో నా సహాయాన్ని తిరస్కరించిన అర్థం కనిపించింది నాకు.

''రాలేనమ్మా!'' అంది.

ఈ సగటు ఆడవాళ్ళింతే! కొట్టినా, తిట్టినా ఆడదానికి మొగుడే దిక్కు. అని గిరి గీసుకుని బ్రతుకుతారే తప్ప బయటకు రారు. పరిధి దాటి వస్తే ప్రశ్నించే సమాజానికి జవాబు చెప్పే ధైర్యం లేక, ఆ నరకకూపంలోనే కొట్టుమిట్టాడుతుంటారు. ఈ అలివేలూ అందుకు మినహాయింపేం కాదు. అలివేలు చెప్పబోయే కారణం నాకు తెలుసు. అయినా అడిగాను ఎందుకు?'' అంటూ.

''నేను నా మొగున్ని ఇడిసి పెట్టేత్తే నేను ఓడిపోయినట్టే కదమా''! అంది అలివేలు.

''అదెలాగా?'' కొత్త మాట వింటున్నట్టనిపించి ఆశ్చర్యంగా అడిగాను. ''అదంతనేలేమ్మా. నాకు మీ మాదిరి సెప్పనీకి రాదు. అసలు అతగాడ్ని ఎందుకు ఇడిసిపెట్టాల. అతగాడి నిడిసిపెడ్తే ఇంగో దాన్ని నిమిసాల్లో సేసుకుంటాడు. మల్లా వాడు తాగుతాడు. ఆ చచ్చిందేదుస్తుంది. కత మల్లీ మొదటికే వత్తుంది. అతగాని సంగతి ఇడిసిపెడ్తాము. అతగాన్నిడిసి నేనింగొగన్ని సేసుకున్నాననుకో వాడు మంచోడయి నన్ను సాకుతాడని నమ్మకం ఏముంది. అట్ల నూసుకున్న కత మల్లా మొదటికే వత్తాది. అట్ల కాదులే మొగోడు ల్యాకుంటే ఆడోల్లు బతకలేరా అని మీ యట్లటోల్లంటారు. ఛూ! ఈ మొగుడొద్దు. మొద్దొ వద్దు, అని యాసిరిక వచ్చే వరకు నూస్తా. మొదటనే హాని ముందు ఓడిపోయి, భయపడి ఉరికేదెందుకు?'' అంది నవ్వుతూ అలివేలు.

''ఈ సాధింపులో నీకీ జీవితం తృప్తిగా ఉందా?''

''ఎవల్ల బతుకులు మాత్రం తప్పిగుండాయిలేమ్మా. ఎవలంతకు వాళ్ళు మేం బాగా బతుకుతున్నం అని రొమ్ము ఇరుసుకుంటుండారు గాని!'' ఎగతాళి ధ్వనిస్తూ అంది అలివేలు.

''అదిసరే! వాడలా తాగొచ్చి తిడుతూ కొడుతూ ఉంటే....

''నేనూ తిడుతుండ గదా! నేనూ సావగొడుతుండ గదా!''

''నేనూ ఇంగోన్ని ఉంచుకుంటా. నాకు సేతగాదా ఏంది. ఆడిది తెగించల్లగానీ సేతగానిదేందుంది సెప్పమ్మా! కానీ అంత దూరం నా బతుకు ఎల్లదు. మాయమ్మ, మాయవ్వ అందరూ ఇట్ల మొగుండ్లతో స్యానా ఏగినారు. ఎట్లదిరిగి మొగోల్లదే పై సేయి అయ్యి ఆడోల్లను సంపినారు.

వాల్లందరూ పంచాయితీలు బెట్టినారు. పెద్దోల్లతో బుద్ధి సెప్పిచ్చినారు. బంగపోయి కాళ్ళు పట్టుకున్నారు. ఉహూ! ఏం చేసిన మారలే. కడాకు సచ్చేదాక అట్లనే ఏగి ఏగి సచ్చినారు. అవన్ని నూసిన నాకూ అట్ల మొగుడే దొరికె. ఇట్లగాదని పప్పుగుత్తి, సలాకికి పనిబట్టిచ్చిన, ఇంట్లో ఆడిది ఆ ఇంట్లో మొగోన్ని సరిజేసుకో వల్ల. అంతే గానీ....సారాయి అంగల్లు మూపించమని ఈదిలో కొట్లాడితే ఏం జరుగుతాది. రెన్నాల్లు మూస్తరు, ఓట్లు అయిపోతానే ఇంగోగాయనొచ్చి తెరుస్తాడు. మా తాత ఒక సామెత సెప్తుండె. ఇంట్లో గెలిసి రచ్చబండ దగ్గరికి రాండిరా అని. అది ఎప్పుడూ నాకు మతికొస్తంటాది. నా మొగున్ని నేను దారికి తెచ్చుకుంట. నాకు నమ్మకంగా ఉంది. ఇంగ పూర్తిగా నా సేత గాదబ్బ ఈ మొగునితో అనుకుని యాసరిక వస్తే అప్పుడు నీ దగ్గరికొత్తా'' అంది చేతులు జోడిస్తూ అలివేలు.

ఓ కొత్త పాఠం అధ్యయనం చేసి, అమలు పరుస్తున్న అలివేలుకు వీడ్కోలు చెప్పి బ్రతుకు దారిపట్టాను. ఆ పాఠాన్ని నెమరు వేసుకుంటూ! ★